
Mezinárodní rada UK

V roce 2014 byla Opatřením rektora UK zřízena Mezinárodní rada (International Advisory Board) jako jeho poradní orgán, a to především pro určování hlavních směrů vědecké a vzdělávací práce univerzity, jejich výzkumných center a systému vnitřního financování.

Úkolem rady je zvýšit mezinárodní prestiž Univerzity Karlovy a napomoci k vyšší kvalitě vědecké a vzdělávací práce tak, aby ještě lépe obstála v mezinárodním srovnání a potvrdila svou úlohu mezinárodně viditelné „research university“. Proto do rady byly jmenovány význačné vědecké a pedagogické osobnosti působící ve špičkových zahraničních institucích. Předpokládáme, že se rada bude scházet pravidelně jednou ročně v Praze při významných výročích UK. Během tohoto setkání zasedá spolu s ní také poradní orgán rektorky - Skupina poradců rektorky (Advisory Board). V průběhu roku se rada schází také průběžně prostřednictvím telekonferencí nebo internetu.

Členové a členky mezinárodní rady

Doris Alexander Trinity College Dublin, Irsko

Doris Alexander založila v roce 1994 kancelář pro rozvoj výzkumu na Trinity College. S rámcovými programy má mnohaletou zkušenost, která se datuje již od 2. rámce. Spolu se zkušenostmi z jiných programů je Doris odbornicí na politiku a strategii EU. Stála u zrodu a realizace první hloubkové univerzitní strategie diverzifikace výzkumu. Od roku 2019 je Doris na Trinity College zodpovědná za rozvoj strategií zapojení do programů Horizon Europe a Erasmus. Dále poskytuje poradenství vedení univerzity v oblasti evropské politiky a financování a snaží se získat včasný přehled o nových iniciativách EU, aby se maximalizoval prostor pro příležitosti univerzity. Byla zapojena do několika pracovních skupin Evropské komise, včetně práce na vývoji koncepce iniciativy Erasmus pro evropské univerzity, a v současné době se podílí na aspektech implementace politické agendy ERA. Je členkou Policy group LERU.

Prof. David Bogle University College London, Spojené království

Prof. David Bogle je profesorem chemického inženýrství a prorektorem doktorského studia na University College London (UCL), kde do jeho agendy spadá rozvoj kariéry začínajících výzkumných pracovníků ze všech oborů. Na UCL nastoupil v roce 1990 po ukončení vzdělání na Imperial College, třiletém zaměstnání v průmyslu a třiletém akademickém působení v Austrálii. Jeho odbornost se týká procesního systémového inženýrství a systémové biologie. Je zástupcem ředitele Sargentova centra pro inženýrství procesních systémů na UCL a Imperial College a v letech 2017-2021 zastával funkci vědeckého viceprezidenta Evropské federace chemického inženýrství. Od roku 2008 je předsedou řídicí skupiny LERU Doctoral Studies Community.

Prof. Tim Clark Friedrich-Alexander-Universität, Německo

Prof. Tim Clark je absolventem chemie na Univerzitě v Kentu. V roce 1973 obdržel doktorský titul Ph.D. na Královské univerzitě v Belfastu za svou práci v oblasti termochemie a vlastností pevného stavu adamantanových a diamantanových derivátů. V současné době je technickým ředitelem Centra pro počítačovou chemii v Erlangenu a profesorem výpočetní chemie v Portsmouthu ve Velké Británii, kde je rovněž ředitelem Centra pro molekulární design. Zabývá se výzkumem rozvoje a aplikace metod kvantové mechaniky v anorganické, organické a biologické chemii, teorií transferu elektronů a simulací organických a anorganických reakčních mechanismů, včetně studia mechanismu vzniku bakteriální resistance vůči antibiotikům. Je autorem 340 článků ve vědeckých časopisech a dvou knih. Jeho h-index je 47. Je zakládajícím editorem Časopisu pro molekulární modelování. V roce 2009 obdržel medaili Klause Wilhelma von der Lieth za molekulární grafiku.

Nik Cleasen Evropská asociace manažerů a administrátorů výzkumu (EARMA), Belgie

Nik Cleasen je výkonným ředitelem Evropské asociace manažerů a administrátorů výzkumu (EARMA). V rámci sdružení EARMA pracuje na zvyšování kvality podpory výzkumu v celé Evropě vytvářením sítě pro profesní rozvoj, výměnu osvědčených postupů a výměnu informací. Má zkušenosti s administrativou v oblasti výzkumu, konkrétně s výzkumem financovaným EU pro Bruselskou univerzitu (VUB) a s poradenstvím v oblasti nabídek pro Imperial College London. Je držitelem magisterských titulů v oblasti managementu a historie. Specializace nového člena IAB je research management.

Prof. Kurt Deketelaere League of European Research Universities (LERU), Leuven, Belgie

Od července 2009 je generálním tajemníkem Ligy evropských výzkumných univerzit (LERU), sdružení třidvaceti předních výzkumných univerzit, které prosazuje zájmy hraničního výzkumu u institucí EU. Před nástupem do LERU působil jako hlavní právní poradce (2004-2007) a vedoucí kanceláře (2007-2009) vlámského ministra veřejných prací, energetiky, životního prostředí a přírody. Od roku 1995 je také profesorem práva (od roku 2007 na částečný úvazek)

na KU Leuven, tedy na univerzitě, kde vystudoval práva (1984-1989), získal doktorát z práv (1989-1995) a strávil (až dosud) celou svou akademickou kariéru.

Prof. Maria J. Estebanová CEREMADE, Université Paris-Dauphine, Francie

Maria J. Esteban je francouzská matematicka. Po studiu na Baskické univerzitě získala doktorát a habilitovala se na pařížské Sorbonne Université. V současné době je vedoucí vědeckou pracovnicí CNRS na výzkumných univerzitách Paris-Dauphine a PSL. Jejími oblastmi výzkumu jsou nelineární parciální diferenciální rovnice, matematická fyzika a studium a aplikace variačních metod v kvantové mechanice a kvantové chemii.

Kromě jiných odpovědných funkcí byla profesorka Esteban předsedkyní výboru pro aplikovanou matematiku Evropské matematické společnosti (EMS) a v letech 2015-2019 byla prezidentkou Francouzské společnosti pro aplikovanou a průmyslovou matematiku (SMAI) a Mezinárodní rady pro průmyslovou a aplikovanou matematiku (ICIAM). Získala řadu čestných ocenění a cen.

Prof. Keith Gull CBE, FRSOxford University, Spojené království

Prof. Keith Gull CBE, FRS je profesorem molekulární biologie na Oxfordské univerzitě, kde od roku 2002 vede laboratoř na Sir William Dunn School of Pathology. Získal mnoho cen a stipendií, především Marjory Stephenson Prize from the Society for General Microbiology (1996). Věnuje se výuce tropické medicíny lékařům a studentům na Univerzitě v Oxfordu, zejména molekulární mikrobiologii parazitů, které způsobují nemoci jako je malárie, africká spavá nemoc a leishmanióza. Hlavním tématem jeho výzkumu je biochemie a „cell biology of microtubules“. Jeho zájmy se nyní soustřeďují na trypanosomy, parazity způsobující spavou nemoc, ničivou chorobu subsaharské Afriky. Jeho laboratoř se zajímá zejména o strukturální a molekulární mechanismy patogeneze této choroby.

Prof. Rolf-Dieter Heuer CERN, Švýcarsko

Rolf-Dieter Heuer vystudoval fyziku na Universität Stuttgart a doktorát obhájil na Universität Heidelberg, kde později také vědecky působil. Celou svou kariéru se zabýval konstrukcí a využitím velkých detekčních systémů pro studium interakcí elektronů s pozitrony. V letech 1984 až 1998 působil ve významných funkcích v Evropské laboratoři pro jaderný výzkum (CERN) v Ženevě, poté byl do roku 2009 vedoucím výzkumného oddělení na Universität Hamburg.

Prof. Heuer byl od roku 2009 do roku 2015 generálním ředitelem organizace CERN v Ženevě. Od dubna 2016 do dubna 2018 byl prezidentem Německé fyzikální společnosti. Je nositelem mnoha čestných doktorátů a významných ocenění, včetně pamětní medaile UK.

Prof. Joseph Jankovic Baylor College of Medicine, USA

Prof. Jankovic je významný světový neurolog narozený v Litvínově v Československu. Od 17 let žije v USA. Po získání doktorátu na University of Arizona v roce 1973 pracoval na Columbia University v New Yorku a od roku 1977 působí na Baylor College of Medicine v Texasu, kde se zabývá zejména Parkinsonovou nemocí a poruchami hybnosti. Prof. Jankovic založil Parkinson's Disease Center and Movement Disorders Clinic při Baylor College v Texasu, je emeritním prezidentem Movement Disorder Society, členem Americké neurologické asociace a držitelem řady významných vědeckých a lékařských ocenění. Patří mezi nejcitovanější světové neurology.

Prof. Hans-Georg Kräusslich Universität Heidelberg, Německo

Prof. Kräusslich se zabývá infekční medicínou a molekulární virologií, především virem HIV. Po získání doktorátu na mnichovské univerzitě působil na Stony Brook University v New Yorku u prof. Eckarda Wimmera, poté v Německém ústavu pro výzkum rakoviny v Heidelbergu založil vlastní laboratoř zabývající se biologií HIV. Později získal profesuru na Heinrich-Pette-Institut v Hamburku. V současnosti je děkanem lékařské fakulty a vedoucím oddělení klinické virologie na univerzitě v Heidelbergu.

Prof. Kräusslich je členem Německé akademie věd Leopoldina a Heidelberské akademie věd a je mezinárodně uznáván jako přední světový odborník na biologii retrovirů, zejména HIV. Je hostujícím profesorem 1. LF UK.

Prof. Peter Kuhn USC Michelson Center for Convergent Bioscience, USA

Prof. Peter Kuhn je fyzik zabývající se studiem vzniku a růstu nádorů. Studoval na Julius-Maximilians-Universität Würzburg a později fyziku na University at Albany ve státě New York, kde v roce 1995 získal doktorát. Poté působil na Stanford University na fakultách medicíny a částicové fyziky. V letech 2002-2014 působil na Scripps Research Institute v La Jolla v Kalifornii, kde vedl Scripps Physics Oncology Centre. Nyní působí na University of Southern California. Jeho hlavním vědeckým zájmem je individualizovaná molekulární medicína v onkologii.

Prof. Brigid Laffanová European University Institute, Itálie

Prof. Brigid Laffanová je politoložka zabývající se zejména evropskou integrací. Vystudovala University of Limerick v Irsku a doktorát získala na Trinity College v Dublinu roku 1987, kde se později stala zakládající ředitelkou Evropského ústavu. Nyní je ředitelkou a profesorkou v Centru Roberta Schumana pro pokročilá studia a ředitelkou programu globální governance na European University Institute (EUI) ve Florencii. Je nositelkou řady ocenění, členkou Královské irské akademie věd a nositelkou Ordre National du Mérite.

Prof. Sally Mapstone University of St Andrews, Spojené království

Sally Mapstone absolvovala obor anglický jazyk a literatura v Oxfordu. Později na Oxfordu dokončila doktorské studium se zaměřením na starší skotskou literaturu. Během své kariéry kombinovala akademické funkce s vedením a zapojením do společenského života. Dame Sally zastávala v Oxfordu různé funkce a zasazovala se o rozmanitost a inkluzi. Stala se prorektorkou Oxfordu a hrála významnou roli v politice vzdělávání. V roce 2016 se stala rektorkou a prorektorkou University of St Andrews. V roce 2022 byla za svůj přínos vysokému školství vyznamenána titulem Dame Commander of the British Empire. Od srpna 2023 se ujala předsednictví britské univerzitní organizace „Universities UK“ (UUK). Specializace nového člena IAB je university management.

Prof. Michael Schaepman University of Zurich, Švýcarsko

Michael Schaepman je odborník na geografii a fyziku. V roce 1998 získal doktorát na univerzitě v Curychu. Po postdoktorátové práci v USA se v roce 2003 stal profesorem na univerzitě ve Wageningenu v Nizozemsku. V roce 2009 nastoupil jako profesor na univerzitu v Curychu. Jeho výzkum se zaměřuje na pozorování Země a měření biodiverzity z vesmíru. V rámci akademických institucí zastával různé vedoucí funkce a v současné době je od 1. srpna 2020 rektorem Curyšské univerzity. Specializace nového člena IAB je university management.

Jeff Skinner London Business School, Spojené království

Jeff Skinner se zabývá přenosem znalostí v oblasti managementu mezi akademickou sférou a průmyslem. Vybudoval a vedl z pozice obchodního ředitele na University College London divizi pro transfer technologií, včetně vytvoření dvou samostatných oddělení pro poradenství, společný výzkum a zakládání nových podniků. Ve spolupráci se studenty a akademickými pracovníky spoluzaložil více než třicet technologických spinoutů, které získaly dohromady přes 30 milionů liber. Spoluzaložil také Centrum pro vědecké podnikání (CSEL) a Londýnskou technologickou síť (LTN) - oba společné podniky s London Business School, kde stále řídí řadu volitelných předmětů MBA zaměřených na podnikání a společné aktivity studentů. Jeff je velmi aktivní v "transferu technologií". Mimo jiné je bývalým prezidentem britské a evropské asociace pro transfer znalostí a v současnosti je předseda výboru pro odbornou kontrolu (celosvětově) Aliance profesionálů v oblasti transferu technologií.

Prof. Iva Strnadová University of New South Wales, Sydney, Austrálie

Iva Strnadová je profesorkou speciální pedagogiky a studií zdravotního postižení na Univerzitě Nového Jižního Walesu v Sydney (UNSW) v Austrálii. Vede také výzkumnou agendu Institutu pro inovace v oblasti zdravotního postižení (DIIU) na UNSW Sydney. Cílem jejího výzkumu je přispět k lepšímu pochopení a zlepšení životních zkušeností lidí s postižením, zejména lidí s mentálním postižením. Spojení výzkumu s advokací je zásadní v jejím výzkumném programu, který staví na podpoře sebeurčení (včetně sebeobhajoby) lidí s mentálním postižením. Profesorka Strnadová se ve svém výzkumu zaměřuje zejména na životní pohodu lidí s vývojovým postižením a jejich rodin v průběhu života. Je světově uznávanou vůdčí osobností a vášnivou obhájkyň v záležitostech týkajících se lidí s mentálním postižením a autistů.

JUDr. Peter Tomka, PhD. Mezinárodní soudní dvůr, Nizozemsko

Dr. Peter Tomka je soudcem hlavního justičního orgánu Organizace spojených národů, Mezinárodního soudního Dvora v Haagu, od roku 2003. Od roku 2012 do roku 2015 byl předsedou a mezi roky 2009 a 2012 byl jeho místopředsedou. Narodil se v Banské Bystrici a vystudoval práva na Univerzitě Karlově v Praze, kde roku 1985 úspěšně dokončil doktorské studium. Než se stal členem Mezinárodní právní komise OSN, pracoval jako právní poradce a generální ředitel Ministerstva zahraničních věcí Slovenské republiky, později jako její stálý zástupce při OSN.

Byl předsedou Právní rady Valného shromáždění OSN a předsedal mnoha jeho dalším právním orgánům. Od roku 1994 je členem Stálého rozhodčího soudu, od roku 2011 je pak i mimořádným členem Institutu mezinárodního práva a dále členem kuratoria Akademie mezinárodního práva v Haagu.

Bývalí členové a členky rady

Prof. Marie-Elizabeth Ducreuxová Centre de recherches historiques, EHESS, Francie

Prof. Ducreuxová je francouzská bohemistka zabývající se především dějinami střední Evropy v 17.–18. století. Už ve své doktorské práci obhájené roku 1982 na univerzitě v Paříži se zabývala dějinami české protireformace. V současné době působí jako ředitelka na CNRS v Paříži. V 90. letech se zasloužila o založení Francouzského ústavu pro výzkum ve společenských vědách (Centre français de recherche en sciences sociales, CEFRES) v Praze. Prof. Marie-Elizabeth Ducreuxová je i nadále v neustálém spojení s českou vědeckou obcí například jako členka vědecké rady CEFRES nebo jako školitelka doktorandů na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V roce 2009 obdržela doktorát honoris causa Univerzity Karlovy v Praze. Byla a je členkou celé řady mezinárodních společností a odborných organizací.

Do roku 2023 zastávala funkci předsedkyně Mezinárodní rady UK.

Prof. Aaron J. Ciechanover Ruth and Bruce Rappaport Faculty of Medicine and Research Institute, Technion, Izrael

Aaron Ciechanover je izraelský biochemik, který získal Nobelovu cenu za chemii za objevení způsobu, jaký používají buňky při degradaci protein pomocí ubikvitinu. Narodil se v Haifě v rodině polských imigrantů. Studoval na Hadassah Medical School a roku 1981 získal doktorát z biochemie na Izraelském technologickém institutu (Technion) v Haifě, poté studoval postdoktorátový program na Massachusetts Institute of Technology v Bostonu u prof. Harveye Lodishe. V současnosti působí v Technionu na Ruth and Bruce Rappaport Faculty of Medicine and Research Institute. Prof. Ciechanover je členem Izraelské akademie věd, Pontifikální akademie věd a zahraničním členem Akademie věd Spojených států. Je držitelem celé řady vědeckých ocenění a čestných doktorátů předních světových univerzit.

Prof. Gary W. Marks University of North Carolina a Universiteit van Amsterdam

Prof. Gary Marks (* 7. června 1952) získal doktorát na Stanford University v Kalifornii v roce 1982. Působil na University of Virginia a později na University of North Carolina, kde se roku 1994 stal profesorem. Od roku 2004 je vedoucím oddělení Multilevel Governance na Universiteit van Amsterdam. Prof. Marks se zabývá zejména srovnávací politikou, hlavně se zřetelem k Evropské unii. Je nositelem řady ocenění včetně Humboldtovy ceny za rok 2011.

Prof. Jozef Mathias Ritzen Maastricht University

Jozef Marie Mathias „Jo“ Ritzen (* 3. října 1945) je nizozemský ekonom a politik. Vystudoval fyziku na Technische Hogeschool v Delftu a v roce 1970 získal doktorát na Erasmus Universiteit v Rotterdamu. Před vstupem do politiky prof. Ritzen pracoval jako konzultant ve východním Pákistánu (nyní Bangladéš) a na University of California. V roce

1989 se stal ministrem školství a vědy a později ministrem zdravotnictví a kultury v nizozemské vládě. Jeho reformy školského systému se považují za základ úspěchu nizozemských univerzit ve 21. století. Po svém vládním působení se stal poradcem prezidenta Světové banky a později jedním z jejích viceprezidentů. Do roku 2011 pak působil jako rektor Maastricht University. Nyní je emeritním profesorem této univerzity a působí jako poradce a člen významných dozorčích rad světových institucí.

Prof. Timothy Snyder Yale University, USA

Timothy Snyder je americký historik se zaměřením na moderní dějiny střední Evropy, profesor na Yaleově univerzitě. Je autorem několika bestsellerů o moderní historii střední a východní Evropy. Jeho knihy, věnované pohnutým dějinám střední a východní Evropy, *Krvavé země – Evropa mezi Hitlerem a Stalinem* (2013) a *Černá země* (2015) se staly výjimečnou událostí historiografie 20. století a mezinárodními bestsellery. Mimořádnou pozornost vzbudila *Tyranie: 20 lekcí z 20. století burcující k občanskému angažmá tváří v tvář krizi demokracie*. Ve své tvorbě se zaměřuje především na holocaust a vztah Ruska a Evropy. Získal mnoho cen, např. Cenu VIZE 97, Cenu Hannah Arendtové nebo Lipskou knižní cenu evropského porozumění.